

פרשת בהר-בחוקותי

"כי תבואו אל הארץ אשר אני זותן לכם... שבת לה" (כה, ב)

כונת המצוות היא כדי שידע האדם שיש לו בורא המושל עליו. אחרי שהקב"ה נתן את הארץ לבני האדם, עלול האדם לחשוב כי הארץ היא שלו והוא בעליה, ואת ה' ישכח. לכן קבע לו הבורא חוקים ומשפטים כדי שיזכור מי אדוניו: בשדה – איסור חרישה בשור ובחמור, איסור זריעת כלאיים, לקט, שכחה, פאה, תרומות ומעשרות, ערלה, שמיטה, יובל ועוד. בלבוש – לא ללבוש צמר ופשתים יחדיו, מצוות ציצית. בבהמה – פטר חמור הנפדה בשה, בכור בהמה הניתן לכהן. וכן הלאה בכל תחומי החיים. וכך יזכור האדם מי בראו, וידע שגם אם הצליח בפועליו – הרי הצלחתו מגיעה מהקב"ה.

"וכי ימוך אוזיך עמך" (כה, לט)

משל לעשיר גדול ולו שני בנים במדינה אחרת, האחד עשיר והשני עני. לימים השיא האב את בנו הצעיר, ושלח אגרת לבן העשיר, שיבוא עם אחיו ולא יחסוך בהוצאות לקראת החתונה, כי את הכל ישלם לו אביו. הלך הבן העשיר וקנה לו ולבני ביתו מלתחה מכובדת, וברגע האחרון נזכר להביא גם את אחיו, ולא קנה לו מאומה. הגיעו השניים לבית אביהם: זה בלבוש מכובד וזה בבלויי סחבות. אחר החתונה בא הבן העשיר לאביו ושאל על חשבון הוצאות. אמר לו אביו: לא מילאת אחר הוראותי ולא דאגת לכבודי כי אם לכבודך, שהרי לו דאגת לכבדני היית מלביש גם את אחיך בבגדי פאר ולא מותירו בסמרטוטיו. אם כן איני מחוייב לשלם לך את הוצאותיך שהוצאת על כבודך האישי. הנמשל: הקב"ה הבטיח לאדם שישלם לו הוצאות שבת ויום-טוב. אולם אם האדם ידאג רק לעצמו ולכבודו האישי ולא יעזור לאחיו העני – הרי עינג רק את עצמו ולא דאג לכבוד שמים, ולא יקבל חזרה את הוצאותיו.

(המגיד מדובנא)

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

קבוצת אנשים מסובים ליד השולחן. כל זמן שישבו ואכלו ושתו לא ניכר כל הבדל ביניהם. משסיימו סעודתם קמו והלכו, ורק אחד נותר לשבת במקומו. אז ראו שהאיש קיטע ולא יכול ללכת. כל זמן שישבו כולם לא ניכר ההבדל ביניהם, רק כשהגיע הזמן ללכת התגלה שאין לו רגליים. כך ניתן לעמוד על אופיו של אדם. כל זמן שיושבים כולם ביחד (בישיבה, בביה"ס) לא רואים הבדל בין היושבים. רק כאשר נפרדים והולכים כל אחד לדרכו בחיים, אז רואים מי איתן ברוחו ומי נופל מכל רוח מצויה. "אם בחוקותי תלכו" – שתלכו עם התורה, שגם כאשר תלכו – עדיין תהיו עם התורה ותלכו בדרכיה.

(לקח טוב)

מי נמנה ומאיזה גיל? איזה שבט הולך באמצע ומה הוא נושא עימו?

פרשת בהר-בחוקותי

"כי תבואו אל הארץ אשר אני זותן לכם... שבת לה" (כה, ב)

כונת המצוות היא כדי שידע האדם שיש לו בורא המושל עליו. אחרי שהקב"ה נתן את הארץ לבני האדם, עלול האדם לחשוב כי הארץ היא שלו והוא בעליה, ואת ה' ישכח. לכן קבע לו הבורא חוקים ומשפטים כדי שיזכור מי אדוניו: בשדה – איסור חרישה בשור ובחמור, איסור זריעת כלאיים, לקט, שכחה, פאה, תרומות ומעשרות, ערלה, שמיטה, יובל ועוד. בלבוש – לא ללבוש צמר ופשתים יחדיו, מצוות ציצית. בבהמה – פטר חמור הנפדה בשה, בכור בהמה הניתן לכהן. וכן הלאה בכל תחומי החיים. וכך יזכור האדם מי בראו, וידע שגם אם הצליח בפועליו – הרי הצלחתו מגיעה מהקב"ה.

"וכי ימוך אוזיך עמך" (כה, לט)

משל לעשיר גדול ולו שני בנים במדינה אחרת, האחד עשיר והשני עני. לימים השיא האב את בנו הצעיר, ושלח אגרת לבן העשיר, שיבוא עם אחיו ולא יחסוך בהוצאות לקראת החתונה, כי את הכל ישלם לו אביו. הלך הבן העשיר וקנה לו ולבני ביתו מלתחה מכובדת, וברגע האחרון נזכר להביא גם את אחיו, ולא קנה לו מאומה. הגיעו השניים לבית אביהם: זה בלבוש מכובד וזה בבלויי סחבות. אחר החתונה בא הבן העשיר לאביו ושאל על חשבון הוצאות. אמר לו אביו: לא מילאת אחר הוראותי ולא דאגת לכבודי כי אם לכבודך, שהרי לו דאגת לכבדני היית מלביש גם את אחיך בבגדי פאר ולא מותירו בסמרטוטיו. אם כן איני מחוייב לשלם לך את הוצאותיך שהוצאת על כבודך האישי. הנמשל: הקב"ה הבטיח לאדם שישלם לו הוצאות שבת ויום-טוב. אולם אם האדם ידאג רק לעצמו ולכבודו האישי ולא יעזור לאחיו העני – הרי עינג רק את עצמו ולא דאג לכבוד שמים, ולא יקבל חזרה את הוצאותיו.

(המגיד מדובנא)

"אם בזווקותי תלכו" (כו, ג)

קבוצת אנשים מסובים ליד השולחן. כל זמן שישבו ואכלו ושתו לא ניכר כל הבדל ביניהם. משסיימו סעודתם קמו והלכו, ורק אחד נותר לשבת במקומו. אז ראו שהאיש קיטע ולא יכול ללכת. כל זמן שישבו כולם לא ניכר ההבדל ביניהם, רק כשהגיע הזמן ללכת התגלה שאין לו רגליים. כך ניתן לעמוד על אופיו של אדם. כל זמן שיושבים כולם ביחד (בישיבה, בביה"ס) לא רואים הבדל בין היושבים. רק כאשר נפרדים והולכים כל אחד לדרכו בחיים, אז רואים מי איתן ברוחו ומי נופל מכל רוח מצויה. "אם בחוקותי תלכו" – שתלכו עם התורה, שגם כאשר תלכו – עדיין תהיו עם התורה ותלכו בדרכיה.

(לקח טוב)

פרשת במדבר

פרשת במדבר

▲ מי נמנה ומאיזה גיל? ▲ איזה שבט הולך באמצע ומה הוא נושא עימו?